Mozaika z cest

Lake District 2019 – část 2.

Old Man of Coniston (Kančenžanga)

Sobota 7.září 2019
Ráno bylo krásně z okna jsme vyhlíželi cíl naší cesty, Old Man.

Pohled z Cesmínového háje, krásný Old Man of Coniston s městečkem na úpatí hory.

Cesmínový háj od silnice.

Mozaika z cest

Zkratka do městečka Coniston, přes pastviny. Po deštích jen obtížně průchozí bez zablácených bot.

Druhá půlka cesty do Conistonu je už po pěšině podél silnice.

První domy v Conistonu (na kamenné desce se dočtete, že družebními městy Conistonu jsou Illiers-Combray ve Francii a Solto Collina n Itálii)

Mozaika z cest

Na parkovišti v centru jsme si koupili známou „A map-guide to 16 walks around Coniston“ a vydali se po trase č. 3 na Old Man.

Na okraji městečka jsme procházeli kolem hospodářství DIXON GROUND FARM, polohově se ovšem nejedná o románový statek Dixonů.

Rozšíření potoka nad Miners Bridge, v dáli hlavní hřeben z Old Man na Swirl How a Wetherlam.

Cesta nás vedla kolem jezera Low Water

Výstup na Old Man není nijak náročný, my jsme jej zdolali „expedičním“ tempem. Někteří místní to nahoře zapíjeli šampaňským.

Hledali jsme v mohyle vrcholovou knihu, ale ta tam již asi není, alespoň jsme nikoho neviděli, že by ji měl a lidí, vzhledem k tomu, že byla sobota a pěkné počasí[1], tam bylo plno.

1 Pěkné počasí je tam skutečně vzácné. Místní obyvatelé údajně tvrdí: „Když není vrchol Old Man v mracích – bude brzy pršet. Když v mracích je – už prší“. (pozn. red.)

Pohled z Kančenžangy jihozápadním směrem na Irské moře.

Po dlouhé plavbě námořníci volají země na obzoru, z vrcholu Kančenžangy jsme volali moře na obzoru.

Když jsme se dost vynadívali z vrcholu, bylo opravdu hezké počasí, vydali jsme se severním směrem na Little How Crags a potom sestoupili k jezeru Levers Water.

U jezera jsme chvíli poseděli a potom se spustli po spádnici kolem Miners Bridge do Conistonu a do hospody u Koruny. Tam jsme se odměnili sklenicí piva.

Motorový člun

Neděle 8.září

Počasí bylo dobré, tak jsme si na neděli naplánovali návštěvu ostrova Divokých koček.

Večer v sobotu jsme si přes internet za 75 liber pronajali plachetnici Hawk 20 v Coniston Boating Centre na 4 hodiny, abychom na ostrov dopluli stylově na plachetnici, ovšem všechno mělo být jinak.

Půjčovna je na protějším břehu jezera. Cestou pěšky do půjčovny jsem pozoroval počasí, bylo hezky, ale moc nefoukalo, no ještě že je na plachetnici motor.

Dorazili jsme do půjčovny a opravdu skoro nefoukalo. Po molu jsme se šli podívat na plachetnici tam uvázanou. První pohled na zrcadlo (zadní rovná část trupu) mě zklamal, po přívěsném motoru zbyly jen dva kroužky vytlačené v dřevě.

No máme přeci plachty, ale skutečně ani nefouklo, tak nám mládenci navrhli, že buď nám vrátí peníze, nebo nám půjčí za stejnou cenu elektrický motorový člun, po kratším váhání jsme si půjčili člun.

Elektrický motorový člun je chabá náhražka za plachetnici. Mám sice oprávnění řídit plavidlo s vlastním pohonem do 110 kW, ale plachetnice je něco krásnějšího, a co by tomu řekla Nancy, že si jako paďouři jedeme na ostrov v motoráku a ještě se ani nebudeme moci vylodit, protože podmínkou je držet se 100 metrů od břehu !!!

Bylo to velké zklamání, ale nějak blíž k ostrovu jsme se chtěli dostat. Jízda pomalým motoráčkem byla dosti nudná, ještě že jsme na vodě potkávali i jiná plavidla.

Cygnet – společnosti Coniston Launch

Gondola patřící National Trustu[2]

Když jsme v přístavu viděli Hawk 20 bez motoru, myslel jsem si, že motor dali pryč z důvodu ekologie, ale pak jsme potkávali na jezeře soukromé plachetnice s přívěsnými motory. Důležitá informace pro někoho, kdo by se na jezero Coniston dostal, tak si v Boating Centre plachetnici nepůjčí, buď nefouká, nebo fouká moc, tak si lze půjčit jen veslici, nebo elektrický plastový výlisek.

Ti Angličané jsou velmi úzkostliví co se bezpečnosti týká, dokud na sobě nemáte vestu, nepustí vás ani na molo, když jsme se z projížďky vraceli do přístavu, tak jsem asi 50 metrů před přístavem vystoupil na boční palubu, abych zachytil špičku lodi před najetím k molu, v tu chvíli se

2 O *Gondole* – možné předloze hausbótu kpt. Flinta vyšel podrobnější článek ve Zpravodaji č. 18
National Trust – nevládní organizace pečující o řadu památek i uchování krajiny. Zasloužil by si samostatný článek. Začátky N. T. jsou právě v Lake Districtu. (pon. red.)

na břehu začali sbíhat mladíci z půjčovny, strašně mávali rukama a něco pokřikovali, až po chvíli nám došlo, že mají strach abych nespadl do vody a neutopil se.

Byli jsme už blízko břehu, hloubka vody cca 1,5 metru, klidná hladina, žádné vlny. Porozuměl jsem tomu tak, raději najeďte s lodí na břeh, jen ať se vám nic nestane.

Ještě, že jsou alespoň k vidění místní plachetnice. Na českých vodních plochách jsou plachetnice většinou s bílými plachtami, na jezeře Coniston je vidět hodně hnědých plachet.

Mozaika z cest

Ostrov Divokých koček je blízko východního břehu jezera a v té úžině jsou mělčiny, proto plavba s vypůjčeným plavidlem je tam zakázaná, tak jsme si ostrov mohli prohlédnout jen z větší vzdálenosti.

Byla neděle a na ostrově bylo živo, zrovna jedna plachetnice zaplouvá do Skrytého přístavu.

Cestou zpět jsme potkali i piráty.

Vrátili jsme se k severnímu konci jezera a jeli se podívat na loděnici Cesmínového háje z vody. Na bójce tam kotví poněkud zanedbaná plachetnice *Snow Bird*.

I když doba půjčení ještě nevypršela, nebylo již co zkoumat, tak jsme člun vrátili. Cestou zpět přes městečko jsme ještě potkali stádo ovcí...

Luboš Jordán

(Pokračování příště)